

Griffiennr. : 2004/ 728
Parketnr. :

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 24 februari 2004

De rechtbank van eerste aanleg, zitting houdende te Gent, éénentwintigste kamer, rechtsprekende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

Gezien de stukken van vervolging.

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN :

1666 1. _____, kok, geboren te _____ op
_____ wonende te _____

1667 2. _____, regentes, geboren te _____
op _____, wonende te _____

VERDACHT VAN :

De eerste en de tweede :

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden, door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, dit misdrijf rechtstreeks uitgelokt te hebben of om, hetzij door woorden in openbare bijeenkomsten of plaatsen gesproken, hetzij door enigerlei geschrift, drukwerk, prent of -zinnebeeld, aangeplakt, rondgedeeld of verkocht, te koop geboden of openlijk tentoongesteld, het feit rechtstreeks uitgelokt te hebben.

A. Bij inbreuk op de artikelen 44 § 1-1, 45 § 4, 64 (1°, 2°, 3° en 5° lid) en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (B.S. 12 april 1962), zoals thans geformuleerd in de artikelen 42 § 1, 43 § 4, 66 (1°, 2° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15 maart 1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, door namelijk zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen te hebben gebouwd, een grond gebruikt voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd), in casu :

1. door op het terrein, gelegen te _____, in ten kadaster gekend onder _____, in eigendom toebehorende aan _____ en _____, hoger vernoemd, namelijk het oprichten van een restaurant met feestzaal als complete nieuwbouw.

te _____ in een periode tussen 1 december 1994 en 5 juli 1995

2. en de sub 1 omschreven toestand in stand gehouden te hebben.

te _____ in een periode gaande van 6 juli 1995 tot en met 24 maart 1997

de feiten sub 1 en 2 thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 1, 2, 99 § 1-1°, 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 8 juni 1999).

B. Bij inbreuk op de artikelen 42 § 1-1°, 66 (1°, 2°, 3° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15 maart 1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, door

namelijk zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen te hebben gebouwd, een grond gebruikt voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd), in casu op het terrein omschreven onder de tenlastelegging A.1, door de instandhouding van de onder A.1 omschreven toestand.

te _____ in de periode gaande van 25 maart 1997 tot en met 30 april 2000

de feiten onder de tenlastelegging B thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 1, 2, 99 § 1-1°, 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 8 juni 1999).

- C. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-1° (en § 3), 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999) de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit, in casu op het terrein omschreven onder de tenlastelegging A.1, door de instandhouding van de onder A.1 omschreven toestand.

te _____ vanaf 1 mei 2000 tot de uitvoering van het bevel tot dagvaarding, zijnde 7 februari 2003.

* * * * *

De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

De rechtbank aanhoorde ter openbare terechtzitting van **10 februari 2004**:

- de vordering van het Openbaar Ministerie, uitgesproken door de heer
; substituu^t-procureur des Konings;
- de beklaagde in zijn middelen van verdediging,
voorgedragen door hemzelf, bijgestaan door meester
advocaat te , die de gunst van
de opschorting van de uitspraak van de veroordeling vraagt;

De beklaagde ; hoewel regelmatig gedagvaard, is niet ter terechtzitting van 10 februari 2004 verschenen, doch wordt met instemming van de rechtbank vertegenwoordigd door meester ; advocaat te , die de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling vraagt;

De rechtbank aanhoorde verder het positief advies van het Openbaar Ministerie ter terechtzitting van 10 februari 2004 bij monde van de heer voornoemd, nopens de gevraagde opschorting van de uitspraak van de veroordeling , ten aanzien van beide beklaagden.

* * * * *

VOORGAANDEN EN TOESTAND OP HEDEN :

De eerste beklaagde en de tweede beklaagde, echtgenoten, zijn eigenaar van het perceel grond met gebouwen gelegen te , kadastraal gekend

Het perceel is volgens het bij Koninklijk Besluit van 24 maart 1978 vastgestelde gewestplan gelegen in agrarisch gebied. Op het perceel stond een hofstede, bestaande uit een woning met afhangen, een vrijstaande schuur en enkele kleinere berguimten achter de woning.

Op 6 december 1993 werd aan de beklaagden vergunning verleend tot het bouwen van een restaurant.

Het advies van de stedenbouwkundige inspecteur luidt als volgt :

"Gunstig : enkel voor restaurant; de feestzaal kan niet worden aanvaard.

Het perceel is volgens de planologische voorzieningen van het bij Koninklijk Besluit van 24 maart 1978 vastgesteld gewestplan gelegen in een agrarisch gebied waarvoor art. 11.4.1. van het Koninklijk Besluit van 28 december 1972 van toepassing is.

De woning verbouwen tot restaurant binnen de bestaande reglementering heeft geen belangrijke ruimtelijke weerslag op de omgeving omdat deze reeds deels uitmaakt van een overwegend residentieel lint in het agrarisch gebied en de gebruikswijziging niet fundamenteel verschillend is van de vroegere woonbestemming. De gebruikswijziging van schuur naar feestzaal is wel aanzienlijk en heeft hier als overgang naar de open ruimte een te grote ruimtelijke weerslag op de omgeving. Er zal tevens ook nood zijn aan bijkomende parkeerruimte wat de druk op dit landelijk gebied nog vergroot."

De aangevraagde vergunning tot het bouwen van een feestzaal werd geweigerd.

Tijdens de uitvoering van de werken werd tot herbouwing overgegaan. De werken werden op 5 juli 1995 stil gelegd. Er werd niet meer verder gebouwd.

Initiatieven tot het bekomen van een regularisatievergunning vanwege de beklagden bleven zonder resultaat.

Op 12 mei 1997 vorderde de stedenbouwkundige inspecteur bij wijze van herstelmaatregel de betaling van een meerwaardesom voor de woning en afbraak van de schuur, (stuk 40 bis).

Bij brief van 26 november 1997 vorderde de stedenbouwkundige inspecteur bij wijze van herstellvordering de afbraak van de reeds opgerichte constructies (stuk 42).

Op 30 januari 2003 werd door de beklagden een aanvraag ingediend, na uitvoering van de nodige afbraakwerken, de oorspronkelijke gebouwen te mogen omvormen tot een residentiële ééngezinswoning en bijgebouw. Door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente werd op 11 augustus 2003 regularisatievergunning verleend (zie bundel met overtuigingsstukken van de beklagden).

Bij brief van 9 januari 2004 deelde de stedenbouwkundige inspecteur aan de Procureur des Konings mede :

"Ingesloten vindt u een proces-verbaal van vaststelling, stellende dat het herstel is uitgevoerd.

Op 11 augustus 2003 werd door het college van burgemeester en schepenen (vergunning verleend – eigen toevoeging) voor de regularisatie van een woning en schuur. Hierbij worden grote

gedeelten afgebroken en de vroegere woning terug de functie woning gegeven; de vroegere schuur wordt stal – garage – berging. De regularisatievergunning is definitief geworden. Door mijn bestuur werd vastgesteld dat de constructie werd aangepast aan de vergunning van 11 augustus 2003. Alle gedeelten welke dienden afgebroken te worden werden effectief afgebroken en de materialen werden van de terreinen verwijderd. Derhalve vervalt mijn vordering tot herstel dd. 26 november 1997.”

Ten gronde : beoordeling van de tenlasteleggingen A1, A2, B en C :

De tenlasteleggingen A1, A2, B en C, zoals hiervoor omschreven en de eerste beklaagde en de tweede beklaagde ten laste gelegd worden door deze beklaagden niet betwist.

Gelet op de vaststellingen in tempore non suspecto dat gebouwd werd zonder te beschikken over een stedenbouwkundige vergunning, zijn de tenlasteleggingen hiervoor omschreven naar eis van recht bewezen. Het gegeven dat de beklaagden inmiddels zijn overgegaan tot de afbraak van (een deel van) de illegale constructies en vergunning werd verleend voor het overige (zie de stedenbouwkundige vergunning van 11 augustus 2003) doet geen afbreuk aan de vaststelling dat strafbare feiten werden gepleegd door de eerste beklaagde en de tweede beklaagde.

Nopens de gevraagde opschorting

Ter zake bestaan er gronden om de opschorting van de uitspraak van de veroordeling te gelasten.

De openbare orde en de maatschappij zullen immers voldoende gevrijwaard worden door de hierna vermelde maatregel.

Anderzijds zou de toepassing van een sanctie de toekomstmogelijkheden van de beklaagde overdreven in het gedrang brengen.

De onderhavige beslissing staat de latere toepassing van een straf, ingeval van nieuwe delinkwentie, niet in de weg.

De beklaagden hebben nog geen veroordeling ondergaan tot een criminele straf of een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden en de feiten schijnen niet van die aard te zijn dat ze bestraft moeten worden met een hoofdgevangenisstraf van meer dan vijf jaar correctionele gevangenisstraf of een zwaardere straf.

*****

Gelet op de inhoud van de brief van 9 januari 2004 voormeld van de stedenbouwkundige inspecteur en gelet op het door de beklaagden uitgevoerde herstel van de kwestieuze plaats in de oorspronkelijke staat en tenslotte gelet op de bekomen regularisatievergunning van 11 augustus 2003 van het college van burgemeester en schepenen, vergunning die niet is aangevochten, is het komen vast te staan dat de herstellvordering van de stedenbouwkundige inspecteur zonder voorwerp is gevallen.

*****

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 36, 37, 38, 40 en 41 van de wet van 15 juni 1935;
art. 162, 182, 184, 185 §1, 189, 190, 194 van het Wetboek van Strafvordering, alsmede de artikelen en de wetsbepalingen aangehaald in de tenlasteleggingen zoals hiervoor omschreven;
art. 3, 65, 66, 100 van het Strafwetboek;
art. 1, 2 en 3 Wet van 5 maart 1952
art. 1, 3, 5, 6 wet van 29 juni 1964 ;

*****

DE RECHTBANK, recht doende op tegenspraak,

ZEGT dat de betichting A1, A2, B en C in hoofde van de beklaagden naar eis van recht bewezen zijn.

GELAST de opschorting van de uitspraak van de veroordeling in hoofde van _____ en in hoofde van _____, voor elk gedurende een termijn van DRIE JAAR vanaf heden.

Veroordeelt de beklaagden _____ en _____
SOLIDAIR tot de kosten, gevallen aan de zijde van het Openbaar Ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op 113,84 EUR.

Legt de beklaagden en ELK tevens een vergoeding op van **VIJFENTWINTIG EUR** in uitvoering van artikel 71 van de wet van 28 juli 1992 en het K.B. van 29 juli 1992 tot wijziging van artikel 91 van het K.B. van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, gewijzigd bij K.B. van 23 december 1993 en bij K.B. van 11 december 2001.

*****

De rechtbank stelt vast dat de herstellvordering zonder voorwerp is gevallen.

*****

Aldus **gewezen en uitgesproken** in openbare terechtzitting van **VIERENTWINTIG FEBRUARI TWEEDUIZEND EN VIER**

Aanwezig :

- De Heer	, Rechter,
- Mevrouw	, Substituut-Procureur des Konings;
- Mevrouw	, adjunct-griffier.